

Dienos naujienos

CAMP NEWS

Kempton, Nr. 87/1173/

Šeštadienis, 1949. IV. 16

TEGU PRISIKĖLIMO ŠVENTĖ
STIPRINA MŪSŲ TIKĖJIMĄ
TAUTOS ATGIMIMUI!

PRISIKĖLIMAS

Sunki, beviltiška mirties uola suvirpo
Prisikėlimo varpas dūžiais kai prabilo,
Nurimo aimanos ir sielvartas sutirpo,
Didi giesmė Velykų į erdves pakilo.

Pakilo ji su pilku vieversiu arimų;
Išsiveržė iš sielos neramios gelmių;
O džiugėsio malda nupynė skambu-rima
"Linksmą dieną" aidėjo lig dausų.

Varpų gausme išsprogusių spurgučių krūme
Esi mums prisikėlęs Tu viltim nauja:
Ateisi, tikime, į mūsų dienas klajūnų,
Vėl tėviškės laukais skambės "Linksmą dieną!"

BRANGŪS TAUTIEČIAI

Sutinkant penktąsias Velykų šventes tremtyje, Komiteto
vardu sveikinu visus kolonijos tautiečius, linkėdamas kiek
vienam asmenišką laimės bei šviesesnio rytojaus čia, trem-
tyje, ir išvykus laikinam gyvenimui į užjūrio kraštus.

N. Tautvilas, Komiteto Pirmininkas

Kai iš žiemos miego gilaus pabunda gamta, kai pirmąją gležną dar lapelių pasveikina linksmas paukštelio giesmė, iš mūsų krūtinų išsiveržia džiaugsmo pilnas Alleluia, kurs Velykų rytą nuskauba per visą pasaulį. Tą dieną į bažnyčias suplaukia tūkstančiai žmonių, kad savo giesmė išreikštų džiaugsmą prisikėlusiam Kristui.

Netrukus ataidės iš Alpių kalnų varpų aidas ir kiekvienam iš mūsų primins, kad mes esam svetimam krašte, kad ne į tėviškės bažnyčias esam kviečiami. Jau penktą kartą jų aidas pasieks mūsų sielos gelmes ir šalia velykinio džiaugsmo sukels susimąstymą ir net liūdesio atgarsius, gal paskutinį kartą čia, Vokietijoje, kviesdamas mus į šią džiaugsmo šventę.

Mes čia atkeliavom ir vėl iškeliaujam su skausmu širdyje, nes ten, pavergtoje Tėvynėje, nebeskamba Velykų varpai. Gimtoje pirmioje šiandien nėra Prisikėlimo šventės, nėra džiaugsmo. Yra tik baimė, kančia ir mirtis...

O mes keliaujam tolyn, už vandenynų, kur mūsų laukia sunkus darbas ir vargas. Jis mums nebaisus, nes visi tikime; kad, šį vargą pernešę, mes tikrai grįšime. Grįšime, laimėję kovą dėl Tėvynės laisvės. Tad prisikėlęs Kristus ir Velykų varpai teskatina mus drąsion kovon dėl Tėvynės prisikėlimo.

J.K.

BALSAS IŠ TĖVYNĖS

Vieno kempteniečio giminaitė Amerikoje gavo š.m. kovo mėn. viduryje laišką iš Lietuvos ir iš jo sužinojo tragišką savo brolio Igno V. likimą.

Jis gyveno savo ūkyje Naujamiestyje, Panevėžio aps. Okupantai atėmė du arklius, keturias karves, du vežimus ir smulkesnių gyvulių. Radę JAV piliečių dokumentus, pasakė jam, kad jis esąs išdavikas. Žmoną čia pat, kieme, sušaudė, o jį išvežė į Sibirą. Laiške rašoma, kad tėvas verkė ir prašė tų žmonių, kurie užėmė jo namą, kad apžiūrėtų visai be globos likusius vaikučius. Vyriausias vaikutis galėtų būti 14 metų amžiaus.

Todėl, priverkus žemės ašarinę,
Atpildo saulės drąsiai lauk, Tėvyne,
Nevysta tavo rūtos ir jurginai,
Ir tvarūs Tavo kryžiai ažuoliniai...

Jurgis Baltrušaitis

